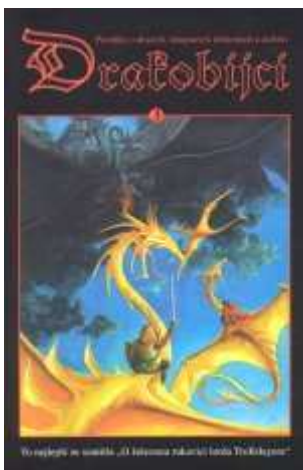

Drakobijci 3 aneb Každý pes, jiná ves

Martin Piter Kučera - 28.1.2002

Druhá recenze. Těžko se hodnotí sbírky povídek a zvláště těžce takové, které nemají jiné pojítko než žánr. Sborníky soutěže "O železnou rukavici lorda Trollslayera" (příšerně dlouhý název) sleduji od prvního ročníku, tak mohu s radostí prohlásit, že úroveň se za ty tři roky výrazně zvýšila.

Sbírka začíná dvěma nesoutěžními pracemi známých autorů a pokračuje vyhodnocenými povídkami, kdy vítězná je poslední. Ideální kombinace, aby čtenář neodhodil knihu po několika slabších pracích a to nejlepší přitom čekalo na konci.

První z nesoutěžních povídek je "**Zvykové právo**" **Vladimíra Šlechty**. Opět se setkáváme se světem jeho dvou románů z "pohraničí". Mladík z města prchá před zákonem a zabloudí v pohraničí, kde zachrání hraničářskou mládež. Dostane se ovšem do sítě intrik a zloby, kde mu jde o život. Výborně napsané postavy, zajímavý děj, nečekané rozuzlení, prostě vynikající povídka.

"**Dva živí navíc**" **Františky Vrbenské** je povídka o drakobijci, čarodějce, drakovi a vesničanech. Čtyři strany, které snad nemohou být rozdílnější a osud zpodobněný autorkou je přesto svedl dohromady. Kdo přežije? Kdo vyjde jako vítěz? Opět výborná povídka o vztazích a povahách s velkou dávkou humoru.

A dále začínají soutěžní práce:

Anna Šochová - Starý příběh: Optimistická historika o lidské nesnášenlivosti, kde si přesto všichni navzájem pomohou. Nechápu, co tím chce autorka vyjádřit, snad kromě vrozeného optimismu. Přesto stylově napsané.

Ivana Kuglerová - Krev lásky: Pochmurný příběh lovce upírů přímo kontrastuje s předchozí optimistickou vizí. Velmi dobře napsané dílko, ale námět je mírně řečeno omšelý.

Jan Dobiáš - Slavnosti medvědů: Povídka (proti)nábožensky zaměřená s velmi surrealistickým dějem. Dílo, kde spíše než o děj jde o emoce a symboly. Tím je myslím řečeno vše.

David Soukup - Poklady: Přílišná soustředěnost na samotný styl je na škodu příběhu. Chladné a vypočítavé.

Sestry Lukačovičovy - Černá a bílá kočka: Nechápu, proč je tato čistě hororová povídka zařazena mezi fantasy. Inspiraci bych hledal někde u Poea nebo Meyrinka. Tajemno a duchové mrtvých (proč se vůbec mstí?) nejsou fantasy.

Konstantin Šindelář - Spoušť: Velmi průhledná povídka s černobílými charaktery. Logiku hlavní záporné postavy také nechápu, zdá se, že žádnou nemá.

Jakub D. Kočí - Stočené konečky I.: Bůh, Satan, lokomotiva na stadionu ... naprosto šílené seskupení obrazů. Zkuste přepínat pět hudebních kanálů v televizi, dostanete něco podobného.

Martin Antonín - Mazlíček: Na první pohled námět na počítačovou hru nebo kung-fu fantasy o neporazitelném bojovníkovi z arény, na druhý pohled vousatý příběh odstrkovaného dítěte, které dostane moc si vybit vzték. Alespoň ždíbec originality by to chtělo.

Josef Štefan - Vampyra: Červená knihovna a upíři? Jenny Nowak je hodně silná konkurence, přesto možná má důvod k obavám. Tato romantická povídka jako by byla přímo z jejího pera. Přesto (ač to zní podivně) upíři J.N. jsou jaksí životnější, reálnější a méně šustí papírem.

Miloslav Linc - Kousek lásky: Proklatě depresivní povídka plná zabijáků, mrtvol a intrik. Je s podivem, že vůbec někdo zůstal naživu. Povídka nabitá akcí, zvraty a bojem. Tohle jméno stojí za zapamatování!

Julie Mrázová - Slepé slzy: Útržek bez začátku a bez konce. Autorčin výborný styl evidentně trpí nedostatkem prostoru.

Helena Soukupová - O vrtkavém srdci paní Alisoun: Tato povídka je prostě hezká. Možná je lepší nic nerozebírat a jednoduše si ji vychutnat.

Zdeňka Lukovská - Zázračné býlí: Život v tomto království připomíná peklo. Jen smutek a temnota bez kousku naděje. Do detailu propracovaná, nebo možná až překombinovaná, povídka.

Pavel Renčín - Dračí hvězda: Povídka se špetkou surrealismu a velkou dávkou snových vizí a originality. Bezesporu jednoznačný vítěz, ale ze snů a vizí nelze vystavět delší text. Tam již bude potřeba hrdinů a děje.

Obsáhlé hodnocení a dodatky Michaela Bronce uzavírají tuto velmi zajímavou sbírku.

Konečně se i Drakobijci doslechli o komerci a marketingu a na obálce se skvěle výrazný a akční obrázek mně dosud neznámého Ondřeje Maška. Je třeba rovněž vyzdvihnout vnitřní ilustrace knihy, které již dávno nejsou běžným zvykem. Přímo kuriozitou je, že autoři textů jsou zároveň i autory ilustrací.

Těžko říci, komu tuto knihu doporučit. Povídky jsou silně nevyrovnané jak co do kvality, tak i žánru. Některé jsou opravdu perlami a u některých je zařazení spíše medvědí službou pro autory. Žánr se pohybuje od čistého hororu, přes akční řež a čistou fantasy až k červené knihovně a surreálním podivnostem.

Pojmeme-li knihu optimisticky, tak pro každého něco. Pojmeme-li knihu pesimisticky, tak nikdo si nevyčutná vše. Nadarmo se ale neříká: "Není na světě člověk ten, aby se zvděčil lidem všem." Zůstaneme u optimistické varianty, která si zaslouží 7 z 10.

Tento článek byl převzat dne 30.3.2007 11:27:04 z Internetového magazínu Fantasy Planet
